

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătoarească de cultură și orientare profesională.

Redacția și Administrația:

SAVA BARBATESCU Turnu-Severin

Str. Căpitan Coravu No. 30

Gânduri de înviere.

*„Voi toți ce-ați stat în întuneric,
„Și nimeni nu v'a mângăiat,
„Din lumea voastră 'ngenuchiare
„—Sculați — „Christos a înviat“).
(VLAHUȚĂ)*

In noaptea învierii, pornește din biserică o singură lumină; încurând însă, se fac zeci de lumini, — mii de lumini. — Invierea Domnului e asemenea lumânării din noaptea învierii. — Prin învierea Lui, au căpătat viață milioane de vieți omenești. — Pentru că învierea D-lui, a adus cu sine pulința de spiritualizare și transfigurare a tuturor celor ce năzuesc spre Dânsul.

Căci... „De nu ar fi înviat Domnul, zadarnică ar fi credința și speranța noastră“. Invierea Domnului înseamnă biruința creștinismului asupra păgânismului, a luminii asupra întunericului, înseamnă triumful spiritului asupra materiei și al vieții, asupra păcatului. Iată ce zice Ap. Pavel... „Călăii L-au bătut, loviturile au finit asupra păcatului; ei L-au răstignit, păcatul a fost răstignit; ei i-au smuls viața, păcatul a pierdut-o pe a sa“.

Mântuitorul a venit în lume cu dorul de a o răscumpăra de sarcina blestemului ceresc și cu dorința de a o ridica la înălțimea idealului Său. Lumea nu L-a înțeles. El n'a tuplat împotriva ei, dar nici n'a renunțat la idealul său. — S'au găsit locuitori, — ca cei din ținutul Gădara, — de exemplu — cari au rugat pe D-l Iisus, să plece din hotarele lor, tocmai fiindcă le tămăduise un epileptic furios. — Cu toate acestea, în momentul când chinurile grozavei morți îl chinuiau pe cruce, El a rostit... „Iartă-le lor că nu știu ce fac“, marcând prin aceasta triumful idealului Său și dând tot odată, cea mai înălțătoare lecție de morală și ascetism.

Invierea Domnului face să svâcnească adâncul misterios al vieții, în sufletul fiecărui creștin. — Și svâcnirile acestea, la unii se transformă în slove, la alții în versuri, la alții în cântece și în sfârșit la alții se manifestă simplu și biblic: printr'o însemnare sufletească și trupească. Acest tainic ungher al sufletului, din care ies asemenea producțiuni și manifestări, a fost studiat de toți misticii timpurilor. Și au descoperit ei, că principiul divinității, există în adâncul ignorat al sufletului omenească.

Fiindcă... „Dumnezeu e în noi, pentru că e deasupra noastră, precum focul e în miezul pământului, tocmai fiindcă s'a rupt odinoră din focul ceresc al soarelui“. Acest dumnezeesc principiu din noi, ne îndeamnă să rostim cu bucurie cucernică: „Cristos a înviat“.

D. BUNESCU-inv.

Despotism, tembelism și păragină.

De când am început a irosi, — în apropierea Țebii — entuziasmul cu care pornisem din șc. normală, mereu m'am înfruptat, — cu răbdarea trebuitoare apostolului, — din otrava comitetelor școlare și, nu de puțin ori am însăilat proteste la slăpânire (revizorat, com. șc. jud., prefectură) și în scris și îndrăgite de gura mea.

Ca azi am mai încercat de multe ori a scrie articole prin care să trag mușamaua de pe acest hoit, — comitele școlare — dar, după o undă de vreme, nu le-am mai dat curs, găsindu-le pe unele prea violent formulate, pe altele prea slab argumentate, iar

alte ori am zis că-s destui care fac și asta și tot zadarnic.

Acum, cu toate că am lăsat „iacă-cui“ — Comitetul, de vre-o doi ani, încerc totuși — urmând îndemnul picurat în suflet de „Școala noastră“, a însăila o seamă de observațiuni, despre pacostea comitetelor școlare.

Răul pe care erau pe cale să-l facă „Iorga-Argetoienu“, învățătorului; când se străduiau să-l treacă cu plata la comună, l-a făcut legiuitorul când a lăsat întreținerea școlii la cheremul primarului, creind aceste mofturi, cărorora pe ne drept le-a zis comitete școlare, fiindcă, — din treaba făcută de ele,

— se vede că era nimerit să le zică „a-școlare!“ O fi pornit ideea acesta din grija de a ușura bugetul Ministerului Instrucțiunii, sau dea interesă celula socială „satul“, la viața copilului sau „școala“, sau dea lăsa drum liber inițiativei particulare și străduințelor locale, sau din ori ce alt concept superior, dar adevărul e că s'a făcut cel mai mare rău școlii sâtești și învățătorului ei. Fac afirmația aceasta întemeiat pe ceea ce se petrece la noi, în împrejurimi, pe unde am umblat și în general în toată țara, din Bihor până în Darabani Dobrogii.

Decretul de înființare a comit. șc., are o procedură întortochiată ca firul Ariadnei.

Convocări, adunări, biurouri, procese-verbale, președinți, membri, aprobări, etc.; tot lucruri care cer bietului învățător secretar, să treacă bivoul prin urechile acului, c'altfel, leșoara lui e vizată de câte ori nu iese bine comitetul, căci celorlalți, — ori câte bețe ar pune'n roate, — n'ai ce le face pe dată ce nu-i în joc prefectul, șeful organizației sau unul asemenea. Dintru'n început și până în urmă, mereu s'a impus la președinția comit. școlare, preș. com, interimare sau primarul, (ca fiind oamenii ge încredere ai regimurilor) dar primarul, o să vedem noi cum nu se poate deslipi de cotă, care trebuie să sufle viața, acestui humoi, botezat „comitet școlar“. Membrii, și ei ca toți oamenii, care mai înțol'deauna, — cum zice vorba — „nici nu mug, nici nu împung“. — Cei mai răsăriți, adesea — „nu se vâra“ — să candideze, sau fac aceasta după prea multe temenele. Alții mai îndrăzneți, găsesc că-i neobrăzare din partea învățătorului secretar, a nu-i îmbia cu câte-o țigare două, (cu toate că n'o fi fumând) pentru timpul pierdut cum și pentru halărul făcut școlii, cinslind-o cu prezența. Hei, dar greul cel mare e la bulibașa.

El, — „nu poate iscăli fără ochelarii pe care i-a uitat acasă în vesta bună.“ — Și când te duci acasă la vremea sorocită, cu toate că nu prea se prăpădește muncind, îl găsești tot dus peste câmpuri și nu mint când spun (colegul Miculescu în mălțurie) că pentru o mângălitură a acestui mic despot, care i primarul în sat, a trebuit să pornim odată un Comitet peste zănoage, cu condeiul, cu călimara și cu „bugelul“ la noi, pentru ca apoi să venim cu toți la ochelarii din vesta bună, spre amirul hiroglife ce trebuie să ne apeare de tunetul îndreptat de centru împotriva noastră, pentru că nu trimiteam bugetul.

Dar la adunări, câtă mizerie și ce mediu caragealesc! . . . Când — „rechizite“ — e tot una cu — „rechiziții“, — când — „combustibil“ — e de un lapte cu „disponibil“, și câte altele.

Modul cum sunt recrutate persoanele ce compun comitetul, în afară de învățător, nu impune nici-o autoritate

și nici-o răspundere, față de aceste 2 chestiuni vitale pentru școală: frecvență și întreținere.

Pentru prima chestiune a venit un fel de corijare, (dar totuși nu dă roade, din motivele ce vom arăta altă dată, fiind vorba atunci de „obligativitate.“) Rămâne deci de cercetat numai întreținerea.

Comitetul trebuie să întrețină școala, din cotă de 14% din veniturile comunei și 1/3 din venitul arendării cârciumelor, pe care trebuie să i-le verse primăria. Se prezintă 2 cazuri:

a) Când primarul e om cum se cade (lucru care se întâmplă cam rar pe la noi) își dă din încasările efectuate, cei 14%, dar cu care, mai cu seamă în satele sărăcicioase, nu potolești nici pe departe nevoile școlii;

b) Dar beleaua cea mare e când primarul, e-ca de obicei — hrăpăreț, sau neprieten școlii și atunci ori își dă „din săcure, toporăște“, ori categoric, nu-și dă nimic, și asta se întâmplă cam de regulă. — Așa bunăoară școlile acestei comune n'au primit de 2 ani dela comună, nici măcar o leacae, și nici vre-un ajutor în natură sau unul moral.

Să mai cheltui cu rapoarte! . . . ce folos?! Că mai marele județului, care răspunde rar, își spune și el ori că „nu dă nimic“, ori că n'are ce face că turbură organizația, ori altceva cam la le. Acesta-i neajunsul cel mai mare al comitetelor școlare, că lasă școala la bunul plac al primarului, croit totdeauna pe mentalitatea clubului politic.

Dar, în afară de aceste 2 părți negative, legea comit. școlare, mai are alt rău: anume, ea e croită pe calapodul istoriei talanților; comunele bogate — cu venituri mari, își pot întreține școlile în lux chiar, desigur dacă nu intervine jeaful pe câtă vreme, comunele sărace, adesea sunt în imposibilitate a face față strictului necesar; deci legiuitorul n'a statornicit o ajutorare dreaptă, raportată la no. posturilor, — ci a lăsat lucrul așa lăbărțat, — la discreția primarului, pentru ca la urmă să te trezești cu nimic. Din contră, ar fi trebuit ca școlile din com. sărace să fie mai ajutate de cât cele din com bogate, pentru ca la rândul-le să poată ajuta și ele pe elevi cu cărți și chiar cu haine.

Dar, pe lângă strâmbăteala legii, comitetele școlare au ajuns de batjocură; îmbibate cu infecție politicianistă, la ele tronează bunul plac. Jaful, fleacul și minciuna, aci sunt suverane. Starea aceasta haotică, de tembelism, de satisfacere a intereselor trepădușilor politici, din pușinul destinat întreținerii școlii, — a devenit aproape permanentă și generală, pecetluind astfel gradul de decădere și putreziciune, în care — „politica“ — (țârfa aceia care a sucit capul contemporanilor) a țărât învățământul primar.

Așa cunosc eu toate comit. șc. rurale. Concluzii?!...

Să nu mai fie lăsată școala satului, în chereumul primarului, adesea o brută hămesită, care s'a făcut temut (nu iubibil) și s'a remarcat, tocmai prin însușirile negați e ale ființei omenești. Să se fie seamă că din oala cu voturi, ies hibridi, nu vițe nobile.

2. Să se desființeze comit. șc., sau să se reorganizeze pe alte temeuri; bunăoară, directorul școlii să îndeplinească funcțiunea de casier și secretar, președinte fiind preotul sau alt învățător. Pentru controlul opiniei satului să intre în compunere și câțiva săteni, dar inițiativa toată să rămâie dir. șc., care va trebui să just. suma încasată dela oficiul județean de înțreținerea școalelor.

3. Să se înlăture intermediul comunei, la încasarea cotei afectate întreținerii școlii. Lucrurile stau așa:

Perceptorul varsă primăriei o cotă din încasări — adiționalele (care de fapt sunt singurele venituri sigure ale comunelor sărace) din care primarul defalcă (dacă vrea, altfel nu îndrăznește nimeni să se răfoie la el, că „pierde partidul”) cota aceia de 14% pentru c. șc.!. Deci venitul în casa comit. șc., vine din casa statului, trecând prin vămuloarea cassă a comunei.

Socotesc că ar fi mult mai bine, dacă, în loc de a mai vărșa perceptorul, acea cotă ce se cuvine școlii, casieriei comunale, ar reține-o și vărșa comit. șc. jud., unde, centralizându-se toate aceste cote dela comune, (care ar putea fi obligate să verse ele și treimea din arenda cârciumelor și ce s'ar mai adăoga) să se împartă apoi școalelor prin directori, proporțional cu no. posturilor școlii. Ca măsură de precauțiune împotriva gestiunilor necorecte, autoritatea școlară are totdeauna în mână leaful învăță-

rilor gestionari.

4. Ar urma deci, ca pe lângă fiecare școală, — nu unul pe comună — să ființeze câte un comitet școlar, care să vegheze că dir. să gestioneze cinstit, ajutorul primit. În acest scop s'ar putea reintroduce măsura luată și aplicată de d-l Robescu, pe când era preș. comit. șc. jud., de a semna toți membri, fiecare act justificativ.

Și se lase comit. șc., lațitudine de a-și crea și alte venituri: din serbări, colecte, etc., urmând a-i gestiona și pe aceștia, tot către comitetul șc. jud.!

5. Să se simplifice modul de a se ține contabilitatea; ea urmând a se ține în regulă la comit. șc. jud., cele rurale prezentând numai contul de gestiune însoțit de actele justificative. Se știe doar cât de scumpe sunt registrele, raportate la rulmentul comit. șc. rurale.

6. Comit. șc. jud., — pentru deparazitarea politicianistă, să fie scos de sub influența prefecturii, urmând a rămâne mai mult în grija revizoratului și a ad-ției financiare și să se stabilească tot odată și cota fixă pentru fiecare tip de școală, care să se dea obligativ, nu numai celor ce bat în struna vremii! — cam aceasta ar fi părerea unui învățător, dar desigur, dacă s'ar auzi unde trebuie, s'ar găsi o minte mai luminoasă, care să formuleze remedii sigure. Desconsiderând strigătul de desnădejde al școlii care agonizează, ofensivele culturale, sunt cum numele d-l Seicaru mai anii trecuți.

Și asta dovedește că trăim în răscruci a două evri sociale; când lumea veche încă nu s'a curățat cu totul, iar cea nouă încă nu și-a găsit forma definitivă de viață!

Adrian Popescu
inv. Covrigi

Bat clopotele

**Bat Clopotele... bat și un cântec de aramă
Inctinel și dulce se cerne peste sat;
Preot albit de vreme, în spre altar ne cheamă
Să preamărim pe Domnul, când clopotele bat.**

**Biserica-i scaldată în cântec și mireasmă,
In candelile mici ard sâmburi de lumină
Tresar în rame sfinții și pe catapeteasmă
Stau Ingerii de straje, când lumea se închină.**

NIC. BOCȘA, inv.

Școala creatoare.

(Individualitate - Personalitate)
de I. GABREA. Recenzie.

Literatura pedagogică românească s'a îmbogățit în ultimul timp cu opere prețioase, menite să ne orienteze la fiecare pas, în munca noastră pe ogorul cultural.

Problema individualitate - personalitate, ocupă un loc principal în preocupările pedagogice, căci cele două noțiuni formează începutul și sfârșitul acțiunii de educație și învățământ.

Rezolvarea acestei probleme o găsim în: „Școala creatoare”, școala care și-a luat obligația de a parcurge drumul anevoios, dela individualitate spre personalitate.

Domnul Iosif Gabrea imparte vasta sa lucrare, în tref părți principale, având și o introducere, unde spune că: reflecșiunea e caracteristică omului cult, a cărui conștiință e totdeauna o actualitate de construcții ipotetice, îndrep-

tate către viitor. Reflexiunea în problemele de educație este de așa mare importanță, încât, de intensitatea ei depinde cultura și progresul unui popor. Criticând școala de până acum, cu intelectualismul excesiv, lipsa de pregătire pentru viață și nesocotirea individualității, autorul înfățișează noile orientări pedagogice, unde s'au precizat disciplinele ajutoare pedagogiei: psihologia, menită să facă cunoscute realitățile individuale și etica, chemată să stabilească rostul și scopul vieții, deci idealul ce strălucește deasupra preocupărilor didactice.

În partea I se studiază noțiunea de individualitate, stabilindu-se în primul rând determinatele preocupărilor de individualitate în: filosofie, psihologie și sociologie.

Filosofia științei se întemeiază pe

Pagina Revizoratului

Ministerul Instrucțiunii Publice
REVIZORATUL ȘCOLAR DE MEHED.
COMUNICAT

Salariile și gradațiile învățătorilor mehedinenți pe lunile Februarie și Martie 1936, precum și titlurile de rentă pentru plata salariilor restante din Februarie, Martie și Aprilie 1932, au fost toate plătite până Joi 9 Aprilie 1936, prin delegații centrelor de plată și prin mandate poștale. Cine nu și-a primit dreptul său, să cerceze delegatul sau factorul respectiv și dacă nu și-l găsește, să reclame neîntârziat înscris Revizoratului școlar.

Revizor școlar,
Sava Bărbătescu
12 IV 936.

Copie după ordinul Onor. Serviciu Local de învățământ Craiova No. 8112 | 936.

— Inspectoratul general sanitar, prin adresa No. 1882 din 17 Martie 1936, ne aduce la cunoștință următoarele:

La inspecțiile sanitare obicinuite și cele făcute în mod special cu ocazia epidemiei de tifos exantematic s'a constatat că elevii din mai multe școli | ex. Breasta, Obedin etc. | în ceiace privește curățenia corporală, s'au prezentat într'o stare atât de deplorabilă încât e greu a fi descrisă. În afară de aceasta, aproximativ peste 90% din copiii din școlile primare vizitate, erau plini de paraziți de cap și lindenii.

Cum în afară de prevederile de igienă generală care fac intolerabilă această prezentare de curățenie, paraziți de cap ca și cei de corp fiind agenții de transmitere ai tifosului exantematic, se impune și este în interesul superior al sănătății, nu numai individuale ci colective, de a se lua cât mai urgent măsuri severe și hotărâte pentru curățenia și deparazitarea elevilor din școlile primare.

Dacă cu toate măsurile de deparazitare, elevii vor prezenta totuși paraziți, acestora să li se interzică intrarea în școli.

Vă rugăm să bine voii a dispune să se execute de urgență dispozițiunile luate de inspektoratul sanitar raportându-ne de urmare.

INSPECTOR ȘEF,
(ss) Al. Tedorescu
Șeful Secției,
(ss) Eust. Ionescu
Pentru conformitate,
Secretar, G. Pârșan.

Copie după ord. Onor. Inspectorat școlar Craiova cu No. 7882 | 936

— Avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul prin ord. No. 27029 | 936, a hotărât ca învățătorii, reușiți la examenul de definițional deșus în sesiunea lunie 1934, să nu fie admiși să se prezinte la examenul de

înaintare la gr. II ce se va ține în anul 1936, deoarece li s'a acordat titlul definitiv pe ziua de 1 Ianuarie 1933, prin deciziunea No. 11256 din 18 Ianuarie 1936, deci după termenul fixat pentru înscrierea la examenul de înaintare la gr. II. Comunicați celor în drept.

Șeful Secției inv. Primar
(ss) Sm. Brădișleaua
Pentru conformitate,
Secretar. Gh. Pârșan

Copie după ord. Onor. Inspectorat școlar Craiova No. 7827 | 936.

Avem onoare a vă face cunoscut că Onor. Minister cu ord. No. 15022 din 1936 și în urma avizului No. 79 din 31 Ianuarie a. c. al Consiliului permanent a dispus ca examenul de diferență dintre cursul complimantar și liceu să se acorde în mod excepțional numai elevilor cari au urmat efectiv acest curs complimantar, iar nu aceora cari au trecut examen particular, fără formarea temeinică în școală a unei culturi generale elementare și a culturi speciale.

INSPECTOR ȘEF,
(ss) Al. Theodorescu
Șeful Secției,
(ss) Eust. Ionescu
Pentru conformitate,
Secretar, Gh. Pârșan

Comitetul școlar al jud. Mehedinți
No. 48 — 1936, Aprilie 18

CIRCULARA

Comitetelor școlare rurale din județul Mehedinți
Vi se reamintesc următoarele dispozițiuni legale, pentru interesul general al Comitetelor rurale și al bunei funcționări a școlilor:

1. Terenurile școlare se arendează de preferință învățătorilor locali, cari nu au zece hectare teren propriu sau dotat, de către comitetele respective pe prețul regional fixat de Comitetul școlar județean. Contractul în trei exemplare se trimite spre viză Comitetului județean.

Dacă învățătorii nu-l solicită, terenul se arendează prin licitație, care începe dela prețul regional fixat de Comitetul județean (500 lei ha la câmp și 400 lei ha la deal plus impozitele).

2. Fiecare gestiune anuală să-și aibă actele și registrele separate de gestiunile altor ani.

3. Gestiunile anuale ori bugetele trimise spre aprobare Comitetului județean, se trimit fiecare cu raport separat. Dosarele de gestiuni se numerotează, se șnuruesc și sigilează de Comitetul respectiv.

4. Să se întocmească negreșit în cursul lunii Aprilie bugetul pe 1936 | 37 și Contul de gestiune pe 1935 | 36 și să se trimită neîntârziat Comitetului județean, spre aprobare.

Președinte, Prefect, Iulian Predescu.
Secretar, Rev. Șc. Sava Bărbătescu.

teoria cunoașterii, consacrand valoare numai rațiunii. Filosofia vieții înțelege să pună în contribuție și alte elemente sufletești, mai adânci și mai complexe poate, decât rațiunea. Relativismul științei a fost instaurat în favoarea omului. În cadrul sociologiei, se pune problema orientării profesionale. Cunoșcând individualitățile prin mijloace științifice, vom putea să le indicăm locul convenit în angrenajul social, fără posibilități de eroare. Preocupările de individualizare au început îndată ce s'a constituit psihologia diferențială. Privind individualitatea din punct de vedere dinamic, vedem că ea apare ca ceva irațional și nu poate fi prinsă în noțiuni logice. Viața psiho-fizică e un șir de schimbări necontenite, dar își păstrează unitatea, identitatea și continuitatea.

Privită sub aspectul static, individualitatea are o unicitate de poziție și o particularitate de conținut. Ziler spune că individualitatea e compusă din dispoziții general — umane, dispoziții speciale — înăscute și realități dobândite.

Individul și individualitatea sunt realități distincte. Individualitatea este felul de a fi al individului.

Factorii individualității sunt: Hereditatea și mediul, care lucrează, unul intern, celălalt extern, și din colaborarea lor rezultă individualitatea.

Evoluția individualității sufletești s'a realizat în urma apariției conștiinței; iar cu precizarea eului, conștiința devine mai bogată.

După ce s'a studiat natura, factorii și evoluția individualității, mai vedem: importanța, posibilitatea și metodele de cunoașterea individualității și apoi diferitele tipuri de individualități.

Scopul educației, fixat de etică este unic: formarea personalității. Dar unii indivizi se apropie mai mult de ideal, alții mai puțin; unii pe o cale, alții pe alta, dar totdeauna pe fundamentul individualității și întrebându-se toată forțele ei.

Aretia Racoceanu
Inv. Copăcioasa — Florești

Va urma.